

Good Intentions Are Not Enough

Parshas Shelach

לשם שמים נתכוין

East Boca Kehilla

1. Parshas Shelach 15:32-33

Once, when the Israelites were in the wilderness, they came upon a man gathering wood on the Shabbos day. Those who found him as he was gathering wood brought him before Moses, Aaron, and the whole community.

וַיִּהְיוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מְקַשֵּׁשׁ עֵצִים בְּיוֹם הַשַּׁבָּת:
וַיִּקְרִיבוּ אֹתוֹ הַמְצָאִים אֹתוֹ מְקַשֵּׁשׁ עֵצִים
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל כָּל־הָעֵדָה:

2. Rashi (ibid)

The Torah is speaking here to the disparagement of the Israelites viz., that they kept the first Sabbath only, for on the second this man came and desecrated it (Sifrei Bamidbar 113).

וַיְהִי ... בַּמִּדְבָּר וַיִּמְצְאוּ. בְּגִנוּתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל
דְּבַר הַכְּתוּב, שֶׁלֹּא שָׁמְרוּ אֶלֶּא שַׁבַּת רִאשׁוֹנָה,
וּבַשְּׁנִיָּה בָּא זֶה וְחָלְלָהּ (ספרי):

3. Shabbos 96b

The Sages taught in a baraisa: The wood gatherer mentioned in the Torah was Zelophehad, and it says: "And the children of Israel were in the desert and they found a man gathering wood on the day of Shabbat" (Numbers 15:32), and below, in the appeal of the daughters of Zelophehad, it is stated: "Our father died in the desert and he was not among the company of them that gathered themselves together against the Lord in the company of Korah, but he died in his own sin, and he had no sons" (Numbers 27:3). Just as below the man in the desert is Zelophehad, so too, here, in the case of the wood gatherer, the unnamed man in the desert is Zelophehad; this is the statement of Rabbi Akiva. Rabbi Yehuda ben Beteira said to him: Akiva, in either case you will be judged in the future for this teaching. If the truth is in accordance with your statement that the wood gatherer was Zelophehad, the Torah concealed his identity, and you reveal it. And if it the truth is not in accordance with your statement, you are unjustly slandering that righteous man.

תָּנוּ רַבָּנָן: מְקוֹשֵׁשׁ זֶה
צִלְפַּחַד, וְכֵן הוּא אוֹמֵר:
"וַיִּהְיוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר
וַיִּמְצְאוּ אִישׁ וְגו' ", וְלֵהֲלֹן
הוּא אוֹמֵר: "אָבִינוּ מֵת
בַּמִּדְבָּר", מַה לְהֲלֹן צִלְפַּחַד,
אִם כִּי אֵין צִלְפַּחַד — דְּבַרִּי
רַבִּי עֲקִיבָא. אָמַר לוֹ רַבִּי
יְהוּדָה בֶּן בֵּיתְרָא: עֲקִיבָא,
בֵּין כֶּךָ וּבֵין כֶּךָ אַתָּה עֹתִיד
לִיתֵן אֶת הַדִּין: אִם כִּי דְבַרִּיךָ
— הַתּוֹרָה כִּיסְתּוֹ, וְאַתָּה
מַגְלֶה אוֹתוֹ?! וְאִם לֹא —
אַתָּה מוֹצִיא לַעַז עַל אוֹתוֹ
צַדִּיק.

4. Tosafos (ibid)

אפילו קטנה שבהן לא נשאת פחות מארבעים שנה. נראה לרשב"א דסבר לה כמ"ד (שבת דף צו:) צלפחד היינו מקושש ומעשה המקושש היה בתחלת ארבעים מיד אחר מעשה מרגלים דאמר במדרש דלשם שמים נתכוין שהיו אומרים ישראל כיון שנגזר עליהן שלא ליכנס לארץ ממעשה מרגלים שוב אין מחויבין במצות עמד וחילל שבת כדי שיהרג ויראו אחרים ולא נשאו עד סוף ארבעים שנה כדמוכחי קראי:

Good Intentions Are Not Enough

Parshas Shelach

לשם שמים נתכוין

East Boca Kehilla

5. Targum Yonason (ibid)

And while the sons of Israel were dwelling in the wilderness, the decree of the Sabbath was known to them, but the punishment (for the profanation) of the Sabbath was not known. And there arose a man of the house of Joseph, and said with himself: I will go and pull up wood on Shabbos; and witnesses saw it, and told Moshe; and Moshe sought instruction from the presence of the Lord, that he might teach me judgment, and make known the discipline of all the house of Israel. And the witnesses of the man who pulled up and collected wood came.

והיו בני ישראל שריון במדברא גזירת שבתא אשתמודע להון ברם קנסא דשבתא לא אשתמודע להון. קם גברא מדבית יוסף אמר במימריה איזיל ואתלוש קיסין ביומא דשבתא ונחמון יתי סהדיא ויתנון למשה ומשה יתבע אילפן מן קדם ה' וידון יתי ובכך אשתמודע קנסא לכל בית ישראל ואשכחו סהדא ית גברא כד תליש ועקר קיסין ביומא דשבתא.

6. Ramban on Parshas Acharei Mos 18:25

It is on the basis of this matter that the Rabbis have said in the Sifre: "And ye perish quickly from off the good Land. Although I banish you from the Land to outside the Land, make yourselves distinctive by the commandments, so that when you return they shall not be novelties to you. This can be compared to a master who was angry with his wife, and sent her back to her father's house and told her, 'Adorn yourself with precious things, so that when you come back they will not be novelties to you.' And so did the prophet Jeremiah say [to the people in exile in Babylon], Set thee up waymarks. These are the commandments, by which Israel is made distinctive." Now the verses which state, and ye perish quickly ... and ye shall lay up these My words etc. only make obligatory in the exile [the observance of those commandments] affecting personal conduct, such as the [wearing of] phylacteries and [placing of] Mezuzos [these being specifically mentioned there in the following words of Scripture], and concerning them the Rabbis [in the above text of the Sifre] explained [that we must observe them] so that they shall not be novelties to us when we return to the Land, for the main [fulfillment] of the commandments is [to be kept] when dwelling in the Land of G-d.

ומן הענין הזה אמרו בספרי (עקב מג) ואבדתם מהרה (דברים יא יז) אף על פי שאני מגלה אתכם מן הארץ לחוצה לארץ היו מצוינין במצות שכשתחזרו לא יהו עליכם חדשים משל לאדון שכעס על אשתו ושלחה לבית אביה אמר לה הוי מתקשטת תכשיטים שכשתחזרי לא יהיו עליך חדשים וכן אמר ירמיה (לא כ) הציבי לך ציונים אלו המצות שישראל מצוינין בהם והנה הכתוב שאמר (דברים יא יז-יח) ואבדתם מהרה ושמתם את דברי אלה וגו' אינו מחייב בגלות אלא בחובת הגוף כתפילין ומזוזות ופירשו בהן כדי שלא יהו חדשים עלינו כשנחזור לארץ כי עיקר כל המצות ליושבים בארץ ה' ולפיכך אמרו בספרי (ראה פ) וירשתם אותה וישבתם בה ושמרתם לעשות (דברים יא לא-לב) ישיבת ארץ ישראל שקולה כנגד כל המצות שבתורה....

Good Intentions Are Not Enough

Parshas Shelach

לשם שמים נתכוין

East Boca Kehilla

7. Rav Simcha Mordechai Zissel Broide (1912-2000)

ומעתה נורא למתבונן בדברי רבותינו בעלי התוספות שכתבו: "אמרו רבותינו ז"ל (עיי' שבת קיח, ב) אלמלי שמרו ישראל שבת שניה לא שלטה בהן כל אומה ולשון, ומנא להו שזה היה בשבת שניה, מדכתיב ויהיו, וימצאו, דתיכף להויה שנצטוו במצות שבת מצאו מקושש". הרי לנו כי המקושש היה צדיק, וכל מעשהו היה לשם שמים, ואמנם זכה לשכר נפלא שהקב"ה לא קפח שכרו ונכתבה הפרשה על ידו - ואף על פי כן הביא חורבן לעולם, שאלמלא חילל שבת לא שלטה בישראל כל אומה ולשון.

ומכאן כי סכנה נוראה טמונה בכל מי שחפץ לעשות כביכול כרצון ה' אך מחפש לעשות זאת בדרכים חדשות ובאופנים שלא הותר לעשותם, וכפי שביארנו במקום אחר²⁸, שחטאם הגדול של בני ישראל במעשה העגל היה במה שרצו לסלול לעצמם מסילות חדשות בעבודת ה' שלא כפי הבנת רצון ה' והתורה. ולחפש את בוראם בדרכים חדשות שלא כפי דרכי התורה המסורה לנו, וללא הבנת עומק רצון ה', ואף שהדבר נעשה לשם שמים לקבל שפע והנהגה מהקב"ה - הוא חטא גדול המוביל לפורענות. ונצטוונו לשון זאת בזכירה התמידית המבוארת בלשון הכתוב (דברים ט, ז) "זכור אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלקיך במדבר וגו' ממרים הייתם עם ה'". כלומר, חטאם לא היה שהמרו "נגד" ה', אלא אדרבה, חטאם היה שהמרו "עם" ה', כלומר יחד עם כל דבקותם והשתוקקותם אליו - המרו, מכיון שעשו מעשיהם שלא על פי רצונו וחידשו דברים שלא בציוויו.

ואף המקושש, עם כל צדקותו וכוונתו לשם שמים, אך בחפשו לעשות רצון ה' בדרכים המנוגדות לציווי ה', המיט חורבן נורא לכלל ישראל, והדברים מבהילים מאד.

8. Parshas Devarim 1:22

*Then all of you came to me and said, "Let us send men ahead to reconnoiter the land for us and bring back word on the route we shall follow and the cities we shall come to."
I approved of the plan, and so I selected twelve of your men, one from each tribe.*

וּתְקַרְבוּן אֵלַי כְּלַכֶּם וּתְאמְרוּ נְשַׁלְחָה אַנְשִׁים
לְפָנֵינוּ וְיַחְפְּרוּ לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ וְיָשִׁבוּ אֵתְנוּ דְבַר
אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נַעֲלֶה־בָּהּ וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר
נָבֵא אֵלֵינוּ: וַיִּטֵּב בְּעֵינֵי הַדָּבָר וַאֲקַח מִכֶּם
שְׁנַיִם עָשָׂר אַנְשִׁים אִישׁ אֶחָד לְשִׁבְטוֹ:

Good Intentions Are Not Enough

Parshas Shelach

לשם שמים נתכוין

East Boca Kehilla

9. Parshas Devarim 1:22

But further on (Deuteronomy 5:20, 21) it states, "You approached me, even all the heads of your tribes, and your elders, and you said, Behold [the Eternal our God] has shown us [His glory and His greatness]": That approach to me was a fitting one — young people showing respect to their elders, letting these precede them, and the elders showing respect to the heads of the tribes that these should precede them. Here, however, you approached me, all of you, in a crowd, the young pushing aside their elders, the elders pushing aside the heads (Sifrei Devarim 20:1).

ותקרבון אלי כלכם. בערבוביא; ולהלן הוא אומר (דברים ה') "ותקרבון אלי פל ראשי שבטיכם וזקניכם ותאמרו הן הראנו וגו'", אותה קריבה היתה הוגנת – ילדים מכבדים את הזקנים ושלחום לפניהם, וזקנים מכבדים את הראשים ללכת לפניהם, אבל כאן "ותקרבון אלי פלכם" בערבוביא – ילדים דוחפין את הזקנים, וזקנים דוחפין את הראשים (ספרי):

10. Ohr HaChaim (ibid)

The word בעיני, "in my eyes," with the emphasis on the suffix "my," means that Moses meant to say: "inasmuch as I only have eyes of flesh and blood, I was deceived; anyone who viewed things objectively would have perceived your real intent."

ואמרו בעיני, פי' אני שעניני בשר לי אבל בעיני בוהן לבות לא, ועיין מה שכתבתי בפרשת שלח לך:

11. Rav Simcha Mordechai Zissel Broide (1912-2000)

והנה בוודאי בקשתם נבעה מתשוקתם הגדולה לבוא לארץ המובטחת, ותשוקה זו הדביקה את כל כלל ישראל בהתלהבות אדירה עד שלא יכלו לכלוא את חפצם לבוא מיד בשעריה, וממילא באו במבוקשם למשה רבנו שיתחיל לפעול בפעולות הנדרשות על פי התורה לרשת את הארץ. אך מכיוון שתשוקה זו, הגם שיסודה היה במניעים "לשם שמים", לא נעשתה כהוגן, סופה שבאהבתם קלקלו את השורה.

ולא עוד, אלא כבר ברגע שהתחילו להתעורר לענין זה שכלל לא היו צריכים לעסוק בו, נהגו שלא כהוגן, וכפי שהביא רש"י (דברים שם) את דברי הספרי: "ותקרבון אלי כלכם, בערבוביא, ולהלן הוא אומר (דברים ה, כ) ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם ותאמרו הן הראנו וגו', אותה קריבה היתה הוגנת, ילדים מכבדים את הזקנים ושלחום לפניהם, וזקנים מכבדים את הראשים ללכת לפניהם. אבל כאן ותקרבון אלי כולכם בערבוביא – ילדים דוחפין את הזקנים וזקנים דוחפין את הראשים". הרי לנו שכבר בהתלהבותם והתלהטותם גרמו לקלקול כל סדרי הנהגת הכבוד לראשים ולזקנים, ולא נהגו כפי הדין.